

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om ændring af lov om VækstFonden og lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven). (Garantier for udlån til udviklingsaktiviteter i mindre virksomheder, supplerende instrumenter til at finansiere meget risikobetonede projekter og adgang til, at VækstFonden kan formidle kontakt mellem virksomheder og private investorer).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 9/2 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Vi er på vej ind i en global vidensøkonomi, hvor erhvervslivets vilkår bliver væsentlig anderledes end i det industrisamfund, vi kender til, og konsekvenserne kan blive alvorlige, hvis vi ignorerer udviklingen eller vælger de forkerte svar på udfordringerne.

Det lovforslag, som vi her behandler, nemlig forslag til ændring af lov om VækstFonden, giver mulighed for, at vi får en løsning på de problemer, der kan være vedrørende vidensøkonomitilførsel og mindre virksomheder. Forslaget giver de mindre virksomheder bedre muligheder for at skaffe kapital og forbedrer dermed virksomhedernes langsigtede strukturelle konkurrenceevne. Lånegarantier giver bedre adgang for finansiering i vidensbaserede og udviklingsorienterede virksomheder, som har vanskeligt ved at stille sikkerhed, fordi deres aktiver i stigende grad bliver ikkematerielle, og

forslaget medvirker dermed til at styrke virksomhedernes evne til fornyelse og omstilling.

Med disse ord skal jeg hermed tilkendegive, at Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Der er en stor diskussion om, hvordan vi egentlig kan sikre, at dansk erhvervsliv blomstrer op. Udgangspunktet må vel egentlig være, at man sørger for, at der er plads nok, rum nok, til dansk erhvervsliv, og at man kan tilføre jorden noget gødning. Men man skal ikke blande sig i, hvordan dansk erhvervsliv skal opbygges. Venstre mener, at dansk erhvervsliv er bedst tjent med at gøre det selv, og at vi politikere ikke skal blande os i det med kunstige støtteordninger. Men i hvert fald kan man være med til at motivere, og derfor ser vi meget positivt på dette lovforslag.

Det, der er problemet i Danmark, er, at investeringslysten ikke rigtig er til stede. Man tør ikke rigtig noget, og hvis dette initiativ til at give nogle garantier kan sikre, at banker i større grad vil investere i dansk erhvervsliv, mener Venstre, at det virkelig er et positivt tegn og en god vej at gå.

Vi synes, det er godt, at man har brugt erfaringsgrundlaget fra USA og England. Jeg har selv været rundt og se nogle af projekterne i USA, men jeg bliver nødt til at påpege, at et væsentligt problem er, at den private opsparing er for lille, hvis man sammenligner med USA. Der er for få muligheder for at skabe sin egen opsparing, og det påvirker også muligheden for at gå ind i risikable projekter. Men det giver forslaget mulighed for at sikre.

Det er også positivt, at man laver en bedre kontaktformidling mellem investorer og virksomheder. Det er tit et stort problem, at man måske har specialiseret sig så meget rent fagligt og dannet grupperinger, at der ikke foregår den rigtige formidling mellem investorer og virksomheder. Formidling er en vigtig ting, også for forståelsen for, hvordan tankegangen er hos nye iværksættere.

Det er også vigtigt, at der sker en koordination. Der kan selvfølgelig være mange støtteprojekter, og det kan også være godt, men hvis der ikke er en fælles koordination, kan det være meget alvorligt, fordi det så kan blive meget forvirrende for en ny iværksætter og svært at få et overblik over, hvilke muligheder man reelt har.

Jeg synes også, det er vigtigt at tage udgangspunkt i, at det jo ikke er nok, at man dækker risikoen ind for en idé, en projekt. Udgangspunktet skal altid være, at det er ideen, der skal være holdbar, og at personen bag ideen skal være god nok og have de ressourcer, der skal være til stede for at bygge en virksomhed op.

Der har været en del kritikpunkter, og dem vil vi tage op under udvalgsarbejdet. Nogle har sagt, at tingene ikke er udtrykt præcist nok i lovforslaget, og jeg vil gerne påpege, at det, at man specifikt nævner iværksætterkvinder, har jeg ikke den store forståelse for. Udgangspunktet er jo ikke, om man er mand eller kvinde, men om man har en god idé eller ej, og om den er holdbar. Jeg ser gerne, at man motiverer alle til at tage imod finansieringen, så de kan få deres ideer gennemført, men om man er kvinde eller mand, burde jo ikke gøre nogen forskel, og det synes jeg faktisk ikke man skal lave et lovforslag om. Jeg synes egentlig, det er synd – ikke for mændene, men for kvinderne, fordi jeg mener, at de er lige så dygtige, som mændene er.

Alt i alt kunne forslaget måske strammes lidt op, og det kunne måske gøres bedre. Vi kan måske komme med nogle forslag under udvalgsarbejdet. Men det er et rigtig godt skridt, og vi ser frem til en god udvalgsbehandling af det, og der vil altså komme nogle spørgsmål fra Venstre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det er dejligt, at vi kan mødes, og at vi også kan enes om, at de retningslinjer og de perspektiver, regeringen her har trukket op, faktisk er det, der sætter dagsordenen for erhvervspolitikken, når vi taler om, hvordan kan vi fremme den.

Så bemærkede jeg også Jens Hald Madsens bemærkning om iværksætterkvinder. Det, vi gør her, er, at vi to tænker som mænd, og derfor – og det er der jo ikke noget unaturligt i – siger vi netop til hinanden, at situationen er den, at vi nok ikke vil erkende, at der er nogle, der har været foran i udviklingen, og nogle, der har taget et udviklingspotentiale og haft muligheder derfor, og derfor kan der være behov for at gøre en ekstra indsats.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil først sige, at jeg er meget glad for, at jeg tænker som mand. Ellers var jeg blevet forvirret.

For det andet vil jeg sige, at mit problem er, at jeg kender mange kvinder, som har sat deres egen virksomhed i gang, og som faktisk er dybt forargede over, at man laver sådan noget som det her. De siger: Jeg vil vurderes på mine faglige kompetencer, jeg vil vurderes på mine evner. Den generation, jeg tilhører, er altså holdt op med det andet, men den tidligere generation har haft store problemer med, at der skulle være forskel og forskel og forskel.

Det, der gør forskellen i investering og iværksætteri, er, at der er forskel på at have en god idé og en dårlig idé, men om man er mand eller kvinde synes jeg ikke skal betyde nogen forskel.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, den tankegang, som bliver lagt frem, kan jo lyde vældig besnærende, når man siger: Vi har kæmpet, og vi har gjort det, som også mændene har gjort, og derfor er vi blevet ligeberettigede, og derfor vil vi selvfølgelig være meget kede af det.

Men når man skal sætte fokus på, hvordan udviklingen har været, er man selvfølgelig også nødt til at sætte lidt fokus på, om der er noget, man godt kan give lidt mere dynamo. Det kan også godt være, at pigerne kan lære hinanden disse ting, fordi det at overvinde de store vanskeligheder og overskride de store barrierer, de har overskredet i forbindelse med at kaste sig ud i det her, faktisk har været en kamp for sig selv.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Når nu vi har emnet oppe, vil jeg sige, at det, det handler om, er, at vi skal have lavet en selvstændighedskultur. Vi skal have lavet en selvstændighedskultur, så både mænd og kvinder tør tage en risiko. Vi kan se, at vi har oparbejdet et samfund, hvor det, at flere og flere får en højere og højere uddannelse, betyder, at færre og færre bliver selvstændige.

Det er det, der er problemet, det er selve den måde, som opvæksten er på, om skolesystemet appellerer til at skaffe flere iværksættere, uanset om man er mand eller kvinde. Det er dér, vi

skal gå ind. Så jeg er sådan set enig i, at hvis vi kan gå ind lige fra skolestarten og præge unge, drenge som piger, til at lære at kunne tage en risiko og skabe noget, så sikrer vi faktisk også vores velfærdssamfund fremover.

Pernille Sams (KF):

Nu kunne man jo fristes til at komme med kommentarer til mine to mandlige kollegers holdninger omkring deres opfattelse af, at de tænker som mænd, gud ske lov for det, vil jeg sige, og hurra for den lille forskel, kunne man så også komme til at sige, men jeg vil nu vende tilbage til forslaget, som vi skal behandle i dag.

Og der vil jeg så sige, at der er en række positive elementer i dette lovforslag, og vi er generelt af den opfattelse, at VækstFonden yder et godt og et professionelt stykke arbejde.

Vi synes måske nok, at VækstFondens muligheder tidligere har været endnu bedre, end de er nu. F.eks. er det vel især bl.a. VækstFondens fortjeneste, at det er blevet muligt at etablere en række bioteknologiske virksomheder her i landet for nogle år siden.

Men de nye resultatlån er ikke befordrende for den udvikling, som VækstFonden i virkeligheden har været med til at sætte i gang, og det er måske endda med til at bremse de ellers udmærkede virksomheder, der er kommet i gang, men som langtfra er flyvefærdige.

Så når regeringen her præsenterer et lovforslag som det foreliggende, mangler der efter vores opfattelse en justering, der kunne give VækstFonden mulighed for at følge dens ellers positive linje op i forhold til disse nye erhverv.

Når det så er sagt, vil jeg give principiel tilslutning til mange af nærværende forslags elementer, men vi har et par udestående ting, som vi opfatter som problemer. Her skal f.eks. nævnes lånegarantiordningen i forbindelse med risikofyldte projekter. I den forbindelse er der to forhold, vi ønsker nærmere afklaret under udvalgsarbejdet, og som vi håber at ministeren vil lytte til.

For det første må ordningen etableres, så den ikke er konkurrenceforvridende pengeinstitutterne imellem. I Finansrådets høringssvar påpeger det et forhold, som vi finder er meget relevant, nemlig at der med den nævnte udformning ikke er denne ligestilling, og at et pengeinstitut i princippet nu vil kunne bevilge sig selv en statsgaranti. Det virker efter vores opfattelse forkert, og derfor bør det forhold tages op inden lovens endelige udformning.

For det andet må det vel være en forudsætning, at pengeinstituttet ikke skal kunne kræve sikkerhedsstillelse for de sidste 25 pct. af lånet, som ikke er omfattet af lånegarantien. Pengeinstituttet skal vel også løbe en risiko, og det må vel netop være de sidste 25 pct.

Den anden sag, vi vil påpege i forbindelse med det her lovforslag, er, at vi vil advare mod at inddrage ren socialpolitik i VækstFondens kriterier. Det er vores opfattelse, at der er en meget stor frivillig proces i gang i virksomhederne, hvor der tages stadig flere bevidste sociale hensyn, og at *det* frivillige arbejde bør styrkes, men man gør ikke det frivillige arbejde en tjeneste, og man gør ikke sagen en tjeneste ved at inddrage disse aspekter i forbindelse med VækstFondens arbejde, tværtimod. Jeg mener, det er forkert at blande de to ting sammen.

Med de bemærkninger vil jeg så ønske, selv om erhvervsministeren ikke kan beskyldes for at have tendenser til at lytte hverken til vores forslag eller vores indvendinger i disse måneder, at jeg så alligevel vil kunne så kimen til, at disse spørgsmål tages op inden lovens vedtagelse.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er glædeligt at høre Venstre og De Konservative udtrykke støtte til forslaget, som jo også er en del af finanslovsforliget, og dermed også at kunne konstatere, at de to store borgerlige partier bakker op om det progressive erhvervspolitiske flertal, der udkrystaliserede sig i forbindelse med finansloven. Så det tegner jo godt for den erhvervspolitiske debat her i salen.

Når det er sagt, vil jeg sige, at årsagen til denne brede enighed skyldes vel også, at der er en forståelse for, at vi skal have mindsket de små og mellemstore virksomheders finansieringsproblemer i forbindelse med fremme af deres omstilling og udvikling.

Derfor er der behov for, at der kommer nogle nye tiltag, for vi ved jo, at mindre virksomheder kan have problemer med at opnå lån til finansiering af udviklingsaktiviteter, og da den type aktiviteter normalt er mere risikobetonede, kræver pengeinstitutterne ofte en sikkerhedsstillelse, som nye mindre virksomheder kan have svært ved at komme med. Derfor er der behov for nogle tiltag. Og i og med at pengeinstitutterne vel af naturlige grunde kan have hang til at være tilbageholdende over for sådan

nogle risikofyldte projekter, ja, så er det vel med til at hæmme finansieringen af eksempelvis innovation.

Vi synes, det er godt, at lånegarantierne, som med lovforslaget her skal styres af VækstFonden, kan stilles til udviklingsaktiviteter inden for innovation, markeds- og organisationsudvikling, og vi synes, det er godt, at der kan ydes lån til opstart af iværksættervirksomheder, og at man også kan gå ind i forbindelse med generationsskifter. SF finder, at disse låne- og lånegarantiordninger, som ligger i lovforslaget, er positive elementer, der kan understøtte mindre virksomheders udviklingsaktiviteter.

Også de nye muligheder, der ligger i lovforslaget, om, at VækstFonden kan gå ind med direkte kapitalindsud i mere risikobetonede udviklingsprojekter samt VækstFondens muligheder for at etablere mødesteder, hvor private investorer og mindre innovative virksomheder kan finde hinanden, er konstruktive bidrag til udvikling af dansk erhvervsliv, men også til udviklingen af nye arbejdspladser, og det er jo alt andet lige det, vi har behov for.

Så SF støtter forslaget.

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag fra regeringen har til formål at indføre en statslig støttet lånegarantiordning for de små og mellemstore virksomheder. Begrundelsen skal ses i lyset af, at det ofte er svært for mindre virksomheder at opnå langfristet låntagning til bl.a. udviklingsaktiviteter inden for innovation, markeds- og organisationsudvikling. Lovforslaget skal tilpasses VækstFondens lovgrundlag, således at fonden får mulighed for at tilbyde nye finansielle produkter.

Der er her tale om, at VækstFonden lader udstede garantier for pengeinstitutters udlån. En nyskabelse er ligeledes, at VækstFonden skal kunne finansiere meget risikobetonede udviklingsaktiviteter ved en kombination af lån og egenkapital.

VækstFonden får nu muligheder for at drive mødesteder for private investorer og små innovative virksomheder, de såkaldte business angels network.

Dansk Folkeparti ser med megen sympati på disse mange nye virksomheder, der skyder op som paddehatte. Det skal dog aldrig blive en statsopgave at yde tilskud til disse. Til gengæld skal de have muligheder for støtte gennem eventuel skattefrihed i de første leveår. Bedre og hurtigere afskrivningsmuligheder er mere

gavnligt for disse virksomheders fremtidige overlevelsesmuligheder.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte regeringens lovforslag.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal sige på vegne af Det Radikale Venstre, at vi kan støtte forslaget. Vi finder, at det arbejde, der foregår i VækstFonden, er fornuftigt.

I det hele taget er diskussionen om kapital, kapitalformidling jo en vigtig diskussion. Vi bruger meget energi i Folketinget generelt på at diskutere arbejdskraft og arbejdskraftens bevægelighed og arbejdsmarkedet. Men kigger vi på produktionsfaktorerne generelt, ja, så er kapital jo formentlig lige så vigtig, og vi bruger måske ikke nok energi på at diskutere det generelt.

Vi finder i hvert fald fra radikal side, at den diskussion er utrolig vigtig, altså diskussionen om, hvordan vi sikrer kapitalformidling, også til sektorer, hvor der er en høj risiko, til sektorer, der er forbundet med en høj grad af innovation.

Vi synes, der er mange fornuftige ting i forslaget. Vi synes, det er fornuftigt, at man også kan forsøge at arbejde med at knytte kontakter til private investorer, se, om det kan kaste noget af sig. Det er der jo gode erfaringer med fra udlandet, hvorfor skulle det ikke også kunne være relevant herhjemme? Særlig i betragtning af den massive økonomiske fremgang, der har været i det danske samfund siden 1993, er der jo mange mennesker, der har tjent en del penge; måske kan det formidles videre ud i erhvervslivet.

Lad mig sige generelt: Diskussionen omkring venture-markedet om, hvorvidt det er en offentlig opgave eller bør være en privat opgave, fortjener også et par ord med på vejen. Principielt burde det jo egentlig være sådan, at det her var et marked, der kunne hvile i sig selv.

Jeg synes nok, man må erkende, at der er nogle huller i markedet, som VækstFonden og de initiativer, som vi stabler på benene med det her lovforslag, søger at dække, og derfor kan der være begrundelse for, at man går ind fra offentlig side i øvrigt.

Så vi er positive fra radikal side; vi kan tilslutte os forslaget.

Jann Sjørnsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis erhvervspolitiske ordfører, hr. Ole M. Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsige følgende:

Kristeligt Folkeparti holdning til VækstFondens formål nærmer sig begejstring. De ændringer, der er lagt op til i dag, gør ikke tilfredsheden mindre. Vi synes, at alle enkelt-elementerne er fremragende. Vi ved, at det ikke er alt, der lykkes i den branche, men det ligger vel netop i formålet, at man skal nå ud til grænserne. Ellers kan man jo ikke skaffe kapital alle steder.

Den specielle ordning for lånegarantier til virksomheder, som påtager sig et særligt socialt ansvar, er helt i Kristeligt Folkepartis ånd. Vi kunne have ønsket os, at der også var et ansvar for integration af nydanskere, men det ligger forhåbentlig i formuleringen, ellers vil vi stille ændringsforslag om det.

Det er rigtig at udvikle VækstFondens værktøjer, så de fanger så mange forskellige initiativer som muligt. Intet bør være uafprøvet, hvis der er mennesker og virksomheder, der har ideer, der kan fremme vores erhvervslivs udvikling af værditilvækst og arbejdspladser, naturligvis inden for de rammer, som vi sætter for erhvervsudfoldelse i vort samfund.

Vi har somme tider været lidt kritiske eller skeptiske over for VækstFondens evner til at nå ud til de yderste geografiske hjørner af vort land. Jeg ved ikke, om det bliver bedre med disse tiltag, men jeg vil gerne have en tilkendegivelse fra ministeren af, at man gør, hvad man kan for at opfylde dette mål.

Hvis ikke værktøjerne er til det, vil vi gerne have en drøftelse af, om vi kan komme længere i den retning, men som det fremgår af det, jeg her har sagt, er Kristeligt Folkeparti endog meget positivt stemt over for lovforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området ikke kan være til stede i dag, skal jeg meddele, at Enhedslisten kan tilslutte sig forslaget om VækstFonden, idet vi lægger meget vægt på, at der også er nogle bemærkninger om miljø, som vi ønsker at sikre bliver udmøntet på bedste måde. Og det er med dette udgangspunkt, vi siger ja til lovforslaget.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Generelt skal jeg sige tak for den meget positive modtagelse, lovforslaget med en enkelt undtagelse har fået. Jeg har lyttet mig til, at der af gode grunde er nogle spørgsmål, som ønskes yderligere belyst og vendt under udvalgsarbejdet, og dem vil jeg naturligvis meget gerne

medvirke positivt til at vi får vendt, og til, at vi kommer til en god afslutning og får forslaget igennem også med en positiv tredjebehandling her.

Den konservative ordfører antydede lidt, at det kunne være vanskeligt for mig at lytte til De Konservative og til Venstre. Det synes jeg sådan set ikke. Vi har jo bare haft det dér projekt, at hvis vi er begyndt med at lytte, og vi så har lagt noget frem, som indeholder det, vi har lyttet efter, så begynder trangen til at blive ved med at lytte jo at falde noget.

Men det synes jeg bestemt ikke der skulle være grund til med det her forslag, der er lagt frem på grundlag af en aftale mellem en række partier knyttet til finanslovaftalen her sidste år og med opbakning på området fra såvel SF, CD og Enhedslisten samt naturligvis regeringspartierne. Men vi lytter vel alle, vil jeg håbe, i fællesskab til, hvad der måtte være også af supplerende ideer.

Jeg kan forstå, at hr. Jens Hald Madsen vedvarende vil stå fast på en mur mellem erhvervsliv og samfund. Erhvervslivet skal agere for sig, og samfundet skal agere for sig. Erhvervslivet skal tjene pengene og samfundet rydde op. Jeg vil bare stilfærdig sige, at det er måske en lidt forældet tankegang, og et eksempel på, at den er lidt forældet, får vi jo så ved, at vi i princippet også forenes omkring hovedelementerne i dette lovforslag.

Det er jo netop et eksempel på, at samfundet er med til at sikre, at et marked kan udvikle sig sådan, at det bliver en attraktion for også den mindre del af erhvervslivet. Og det er jo noget af det, der er en af målsætningerne her. Lånegarantiordningen er i den grad en, der er rettet mod – ikke den mindre del, men en stor del af mindre virksomheder i erhvervslivet. Men jeg er glad for, at der generelt var en positiv opbakning til det.

Så synes jeg, at hr. Jens Hald Madsen sagde noget, der var meget rigtigt. Det, der skal støttes, er naturligvis, at man tager udgangspunkt i, at ideerne skal være gode. Og det er så dér, de der kvinder kommer ind. Jeg morede mig sådan set meget. Jeg tror, at det enten har været en fortællelse eller en forlæsning, hedder det måske, eller en misforståelse.

Når det med iværksætterkvinder nævnes i bemærkningerne, er det, fordi vi ved, at gode ideer fra iværksætterkvinder går tabt, fordi de er så uhyre beskedne i deres krav til finansiering, at det er for dårlige forretninger at gå i

gang med for pengeinstitutterne. Derfor er det, der inspirerer til at omtale kvinder særskilt i denne her sammenhæng, at tage højde for, at fordi de er så beskedne, så måtte vi sætte mindstelånegrænsen forholdsvis lavt for også at kunne honorere de beskedne i ordningen, og det tror jeg egentlig vi er enige om, når vi får vendt sætningen en ekstra gang i hovedet.

Jeg synes, det er vigtigt, at også de ideer, som kvinder får, selvfølgelig de gode af dem, kan blive gennemført, også selv om de er lidt mindre store i slaget, når de skal præsentere dem.

Så nævnte fru Pernille Sams, at VækstFonden har fået nogle dårligere muligheder for at medvirke i finansieringen af udviklingen. Det mener jeg er en iagttagelse, der ikke stemmer overens med virkeligheden, tværtimod. Gennem den lånefacilitet, som vi i øvrigt var enige om at sætte op sidste år, og som handler om de meget risikobetonede vækstvirksomheder, særlig inden for biotekområdet, at de kan få sig et særligt rum, hvor man tager højde for, at der dels er en meget stor risiko, men også for nogle enkelte af dem selvfølgelig en meget stor gevinstmulighed, at dér, hvor der realiseres meget store gevinster, ja dér har man så et større tilbageløb for at kunne sikre, at man har råd til at være så risikovillig på det samlede projektportefølje, og at vi kommer frem til at finde det, der viser sig at være de store gevinster. For der vil være masser af tab inden for området. Hvis vi ikke er rede til at gå derud, når det gælder resultatlåne, hvor der virkelig er risiko, så finder vi heller ikke frem til dem, hvor der virkelig er gevinster, og det er nogle af dem, vi skal leve af.

Så skal jeg i øvrigt sige, at det, der lægges op til i det her forslag, er en alternativ mulighed til den resultatlåneordning, som vi var enige om sidste år, en alternativ mulighed, som er efterspurgt for de relevante virksomheder inden for biotekområdet, og det går i meget høj grad på, at resultatlåneordningen kan være meget kompliceret at have med at gøre. Derfor er der nu på efterspørgsel – det er det med at lytte – lagt op til et alternativ.

Så nævnte fru Pernille Sams det spørgsmål, der også er rejst i høringssvarene, nemlig muligheden for, at pengeinstitutterne på sigt selv kan administrere ordningen og dermed i lidt overført betydning selv kan være med at yde den statslige garantistillelse på VækstFondens vegne.

Der tror jeg det er klogt, at vi fremtidssikrer forslaget, som der er lagt op til her, at vi følger

udvikling, praksis, dannelse nøje og på den baggrund danner os en overblik over, om det ikke er en særdeles hensigtsmæssig måde. Det har vi kunnet se man har gjort i andre lande. Men vi skal naturligvis ikke gøre det fra starten af; vi skal have vores praksis fastlagt først, så det kan gøres på en overbevisende måde.

Sikkerhedsstillelsen blev der spurgt til. Det er jo ikke fastlagt i lovforslaget, men det er også berørt i høringssvarene, at den del, der er pengeinstitutternes egen risiko, er det naturligvis vigtigt er der. Pengeinstitutterne skal ikke yde lån, hvortil de ikke har nogen risiko knyttet. Det vil fratage dem interessen i at se på projekterne. Så jeg er enig i en påpegnings af problemstillingen.

Jeg tror, at en løsning kunne være – og det er meget nyttigt at kunne vende det i udvalget – at den sikkerhedsstillelse, der kunne blive tale om, ville være knyttet til de aktiver, som projektet afføder. Så er man henne i den rette boldgade, sådan at det ikke handler om en sikkerhedsstillelse for den øvrige virksomhed, for det kunne være hæmmende for interessen i forhold til overhovedet at gå efter lånegarantier.

Så vil jeg sige om det mere socialt orienterede vindue, som der nævnes, og som der gives bemyndigelse til, hvis vi er igennem med forslaget i den tilstand, som det er lagt frem, at dér er der tale om en facilitet, som i meget høj grad ville kunne blive finansieret af Den Europæiske Investeringsbank. Og jeg synes sådan set, at vi skal søge også dér at trække på nogle internationale erfaringer i det arbejde, som i hvert fald regeringen er meget optaget af, men da heldigvis også et flertal i Folketinget, nemlig at kunne være med til at give en palet af muligheder for at bidrage til virksomhedernes arbejde med det rummelige arbejdsmarked.

Og her vil der altså være en mulighed for også i et engagement af den internationale kapital, og det synes jeg sådan set er en meget smuk kombination, at kunne give adgang til, at vi kan tilføre international offentlig kapital til at bidrage til løsninger af sociale opgaver i erhvervslivet i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jamen jeg er sådan set enig i, at den mur, der er mellem samfundet, det offentlige og erhvervslivet, er brudt ned, for det offentlige er efterhånden begyndt at anerkende, at dansk erhvervsliv er bedre til at lave tingene.

Jeg ved det som byrådsmedlem. Vi udliciterer som aldrig før. Der er mere og mere, der kommer i udbud. Man har fået forståelsen af, at dér, hvor man ved mest om at køre en virksomhed, det er altså ikke blandt kloge politikere her på Christiansborg, som laver alle mulige kunstige støtteordninger, det er ude i dansk erhvervsliv.

Det, vi skal sørge for, er at spænde mindst muligt ben for det danske erhvervsliv, og det vil sige, at nogle af de kollegaer, som erhvervsministeren har, burde man egentlig tale med i stedet for at lave støtteordninger. Man burde tale med en miljøminister. Man burde tale med en arbejdsminister. Man burde tale med en skatteminister. Og så burde man tale med dansk erhvervsliv. Så ville man finde ud af, hvordan dansk erhvervsliv kunne have det bedre, for så kunne man gøde jorden og lade virksomhederne drive deres egen virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bekræfter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfremme og lov om Dansk Eksportkreditfond m.v. (Nedlæggelse af Eksportfremmerådet). Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup). (Fremsat 23/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Det kommer nok ikke bag på nogen, når jeg siger, at Socialdemokratiet støtter erhvervsministerens forslag om at samle det danske eksport-

fremmesystem i et nyt eksportråd under Udenrigsministeriet.

Regeringen besluttede jo allerede sidste år, at den statslige eksportfremmeindsats skulle samles i Udenrigsministeriet fra den 1. januar år 2000. Med det lovforslag, vi her behandler, bliver hovedparten af eksportfremmeopgaverne overført til den nye eksportfremmeorganisation. Herefter er det kun opbygningen – men den er også vigtigt – af eksportkompetencer i små og mellemstore virksomheder, der skal ligge under Erhvervsministeriet.

Socialdemokratiet er enig med erhvervsministeren i hendes vurdering af, at samlingen af eksportindsatsen i én organisation vil skabe en synergieffekt, der vil komme erhvervslivet til gavn. Med kun én indgang får virksomhederne til eksportfremmesystemet vil adgangen til den rette viden og støtte blive mere overskuelig for virksomhederne, og det vil blive lettere for staten at samle erfaringer og viden, så den fremtidige indsats bliver endnu mere effektiv.

På den baggrund skal jeg meddele, at Socialdemokratiet støtter erhvervsministerens forslag.

Pia Larsen (V):

Venstre kan støtte regeringens initiativ til at etablere et enstrengt eksportfremmesystem. Vi er også enige i, at den nye eksportfremmeorganisation skal forankres i Udenrigsministeriet. Og det indebærer så, at Eksportfremmerådet nedlægges. Det har vi heller ingen grundlæggende problemer med.

Men når det så er sagt, ønsker Venstre ligesom i konkurrencelovgivningen, at erhvervslivets organisationer fortsat skal være repræsenteret i erhvervsfremmesystemet.

Ministeren har på baggrund af høringssvarene til lovforslaget valgt at tilføje til bemærkningerne til lovforslagets § 2:

»Med henblik på at sikre erhvervslivets samt relevante ministeriers fortsatte rådgivning på eksportfinansieringsområdet bør der med jævne mellemrum holdes møder med repræsentanter for erhvervslivet samt de relevante ministerier.«

Denne sætning, som oven i købet kun er placeret i bemærkningerne til lovforslaget, er efter Venstres opfattelse alt for løs og uforpligtende. Vi mener, det er af den allerstørste betydning, at den styrkelse af erhvervsorganisationernes indflydelse på Eksportkreditfondens område, som blev indført i 1999, ikke ophæves, samtidig med at Eksportfremmerådet nedlægges.